

Herättäjä-Yhdistys ry
PL 21, 62101 Lapua
Puh. 0400 805 904
hy@h-y.fi
www.h-y.fi
www.herattajajuhlat.fi

lauantai 5.7.2025
selkoseurat klo 14.30
Pertti Arola

Moni on odottanut näitä juhlia jo pitkään. Täällä Salossa on myös valmisteltu näitä juhlia jo tosi kauan. Maaliskuussa vietimme tässä salissa kinkereitä. Kuinkahan moni teistä oli silloin mukana? Väkeä oli vähän eri puolilta Varsinais-Suomea. Eniten ihmisiä oli tietysti tästä Salosta.

Kinkereillä puhuttiin Jumalan johduksesta. Puhuttiin siitä, millaista tuo Jumalan johdatus on. Ja puhuttiin siitä, millaista Jumalan johdatus ei ole. Joskus voisi ajatella, että johdatus on vähän niin kuin autokyyti. Me astumme autoon. Jumala kuljettaa meitä eteenpäin, ja meidän ei tarvitse murehtia mistään. Ehkä vaan sanomme kuskille, että nyt mennään johonkin kivaan paikkaan. Ihan niin helppoa elämää Jumala ei ole meille luvannut. Jumala ei ole luvannut, että meidän ei tarvitse huolehtia yhtään mistään. Jumala ei ole luvannut, että meillä ei olisi mitään murheita tai suruja.

Mitäs muuta me kinkereillä puhuimme? Ainakin minulla taisi olla mukana tämä köysi. Köysikin voi kertoa jotain Jumalan johduksesta. Tai köysi voi kertoa siitä, millaista se Jumalan johdatus EI ole. Jumala ei sido meitä. Hän ei ota meitä vangiksi. Hän ei vie meitä sinne tänne niin, että me emme pysty vaikuttamaan asiaan yhtään.

Jotain tällaista me puhuimme, kun kinkereillä pohdittiin Jumalan johdatusta. Samalla me lauloimme kinkerivirttä. Kinkerivirtenä meillä oli näiden juhlien teemavirsi. Siinä pyydetään, että ”Matkalaista taluta”. Siinä pyydetään Jumalan johdatusta. [Lauletaan nyt tuo virsi.](#)

- -

Miten Jumala meitä johdattaa? Miten hän meitä kuljettaa? Miten Jumala taluttaa?

Tämä ei ole mikään uusi kysymys. Se ei ole pelkästään tämän viikonlopun kysymys. Jumalan johdatusta pohdittiin viime keväänä, kinkereillä. Jumalan johdatusta mietittiin jo vuosia sitten. Jeesuksen ystävätkin miettivät asiaa. He miettivät, mitä Jeesukselle tulee tapahtumaan. He miettivät, miten heille itselleen käy. Varmaan he pohtivat, mitä kaikkea Jumala heidän kohdallaan suunnittelee.

Mutta kyllä Jumalan johdatusta pohdittiin jo kauan ennenkin – monta tuhatta vuotta ennen Jeesuksen aikaa. Ihan siellä Raamatun alussa pyydettiin Jumalan apua. Aabraham ja moni, moni muu pyysi Jumalan johdatusta.

Sieltä Raamatusta, Vanhan Testamentin puolelta huomasin yhden kohdan. Tuo kohta luettiin kirkoissa viime sunnuntaina. Tämä on Hoosean kirjasta. Siinä Jumala sanoo näin:

- Minä rakastin Israelia, kun se oli nuori.

Minä kutsuin poikani takaisin Egyptistä.

Sitten Israel kuuli muita kutsuja

ja kääntyi pois.

Minä opetin poikani kävelemään.
Minä kannattelin sitä käsivarsista.
Mutta poikani ei käsittänyt,
että minä häntä hoidin.
Minulla oli rakkauden köydet.
Niillä minä vedin lempeästi kansaani luokseni.

Tuohan kuulosti jotenkin tutulta! Siinäkin puhuttiin köydestä. Puhuttiin rakkauden köydestä. Jumala vetää – mutta Jumala vetää lempeästi. Hän ei sido. Hän ei vangitse. Jumala ei vedä väkisin. Hän ohjaa meitä, hän vetää meitä. Lempeästi. Rakkauden köysillä.

Siitä on aikaa satoja vuosia – tuhansia vuosia – kun tuo kohta on kirjoitettu. Paljon on siis pysynyt ennallaan. Ihminen kulkee omille teilleen. Ihminen eksyy sinne tänne. Tulee virheitä. Emme osaa aina tehdä oikein. Minä teen virheitä. Sinäkin teet varmaan virheitä. Tuhansia vuosia on kulunut, eikä mikään ole muuttunut. Me emme ole oppineet.

Ja ne ”rakkauden köydet”. Millaiset ne ovat? Mikä tekee köydestä rakkauden köyden? Onko se vaaleanpunainen? Tai onko siinä punaisia sydämiä? Vai onko se sopivan pehmeä? Vai millainen se on?

Ehkä tuo köysi kertoo enemmänkin Jumalasta. Nimittäin me ihmiset emme ole muuttuneet – ja Jumalakaan ei ole muuttunut. Hän haluaa ohjata meitä. Hän haluaa johdattaa meitä. Jumala ei kuitenkaan pakota meitä mihinkään. Hän ohjaa meitä rakkauden köysillä. Jumala haluaa ohjata meitä rakkaudella.

Niinpä me saamme opetella. Saamme edelleen opetella toimimaan oikein, toimimaan paremmin. Ei meistä täydellisiä tule. Silti me saamme aina yrittää uudestaan. Saamme opetella.

Jumala ohjaa, Jumala taluttaa ja Jumala johdattaa. Siihen me saamme luottaa. Ja samalla me saamme luottaa, että asiat ovat sittenkin muuttuneet. Ihminen ei ole muuttunut. Jumala ei ole muuttunut. Mutta silti asiat ovat muuttuneet perusteellisesti. Paljon näiden Hoosean kirjan sanojen jälkeen Jumala lähetti Jeesuksen maailmaan. Jeesus rakensi tien valmiiksi Jumalan luo. Asiat ovat muuttuneet. Meitä ei ohjata enää pelkällä rakkauden köydellä. Nyt meillä on toivoa, vaikka eksymme ja kaadumme yhä uudestaan. Kun köydet eivät enää riitä, Jumala itse kantaa meitä. Siinä on meidän toivomme. Jeesus tuli meitä auttamaan. Siksi me luotamme, että Jumala antaa anteeksi.

Ratkaisevaa ei ole enää se, miten hyvin me opimme. Ratkaisevaa on se, että Jeesus on meidän puolellamme. Me saamme luottaa Jumalan rakkauteen ja anteeksiantoon. Saamme luottaa Jumalan siunaukseen. Siitä kertoo myös seuraava laulu.